

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی
مورخ ۹ دسمبر ۲۰۲۰

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال هفتاد و پنجم

مجمع عمومی
نشست هفتاد و پنجم
موضوع اجندا: ۳۹
وضعیت افغانستان

وضعیت در افغانستان و تاثیرات آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی عمومی

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه ۲۵۴۳ (۲۰۲۰) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از سرمنشی خواسته شده تا هر سه ماه در مورد انکشافات در افغانستان گزارش بدهد.

۲. این گزارش اطلاعات تازه‌ی را در رابطه به فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول اقدامات سیاسی، بشردوستانه، توسعه‌ی و حقوق بشری از زمان گزارش قبلی (A/75/378-S/2020/809) مورخ ۱۸ آگست ۲۰۲۰ فراهم می نماید.

۲. انکشافات مرتبط

۳. لست نامزدان وزارت از سوی اشرف غنی، رئیس جمهور و عبدالله عبدالله، رئیس شورای عالی مصالحه ملی به منظور کسب رأی اعتماد به ولسی جرگه‌ی پارلمان ارائه شد. مذاکرات صلح میان جمهوری اسلامی افغانستان و

طالبان به تاریخ ۱۲ سپتمبر در دوحه آغاز شد. میزان بلند خشونت ها در افغانستان به ویژه در مناطق جنوبی ادامه یافت که به رغم آغاز گفتگوهای صلح، منجر به تعداد قابل ملاحظه‌ی تلفات افراد ملکی شد. دولت به ترویج توافق منطوقی روی صلح و مصالحه میان افغانان، همکاری و اتصال اقتصادی ادامه داد. میزان نیازمندی های بشردوستانه به دلیل تداوم خشونت ها، آفات طبیعی، میزان بلند ناامنی غذایی و شیوع ویروس کرونا (کووید - ۱۹) روند صعودی داشت و تخمین زده شد که در سال ۲۰۲۱ به تعداد ۱۸.۴ میلیون انسان نیازمند مساعدت های بشردوستانه خواهد بود در حالیکه این رقم در اواسط سال ۲۰۲۰ به ۱۴ میلیون تن می رسید. در کنفرانس افغانستان ۲۰۲۰ که به تاریخ ۲۳ و ۲۴ نومبر در ژنیو دایر شد، همکاری های بین المللی در حمایت از روند صلح، رفاه و خودکفائی کشور تجدید شد.

الف. انکشافات سیاسی

۴. به اساس توافقنامه سیاسی که میان آقای غنی و آقای عبدالله به تاریخ ۱۷ می به امضاء رسید و در مورد تقسیم سهم مساوی در پست های کابینه صراحت دارد، آقای غنی ۱۳ نامزد وزیر و دو وزیر دولت و آقای عبدالله ۱۰ نامزد وزیر و یک وزیر دولت را معرفی کردند. تمامی نامزد وزراء کار های شان را به عنوان سرپرست وزیر آغاز کردند. به تاریخ ۲۱ اکتوبر، آقای غنی ۲۳ نامزد وزیر (به شمول ۴ خانم) و سه نامزد دولتی دیگر را که نیازمند رای اعتماد از سوی پارلمان بود، غرض کسب رای اعتماد به ولسی معرفی نمود. آقای غنی به تعیین والیان ولایات نیز ادامه داد. از ماه مارچ بدینسو، از مجموع ۳۴ والی، ۲۲ والی ولایات تعویض شدند.
۵. به تاریخ ۱۴ آگست، رئیس جمهور فرمانی را مبنی بر ایجاد شورای عالی زنان به منظور توانمند ساختن زنان و تطبیق تعهدات دولت در راستای حقوق زنان، صادر کرد. عضویت، صلاحیت و روابط میان شورا و ساختار های موجود دولتی تا هنوز تعریف نشده است.
۶. به ادامه‌ی خواست مبنی بر اصلاحات انتخاباتی در توافقنامه مورخ ۱۷ می، وزارت عدلیه بازنگری قانون انتخابات و قانون احزاب سیاسی را آغاز کرد و کار روی قانون مربوط به تمویل احزاب سیاسی و کمپاین های انتخاباتی را شروع نمود. نهاد های جامعه مدنی به شمول گروه هماهنگی انتخاباتی جامعه مدنی و موسسه انتخابات شفاف و عادلانه افغانستان، پیشنهادات شان مبنی بر اصلاحات انتخاباتی را به نهاد های انتخابات ارائه کردند. نهادهای انتخابات طرح پلان برای برگزاری انتخابات ولسی جرگه ولایت غزنی را مشروط بر تامین امنیت، توافق روی حوزه های انتخاباتی و بودجه، آغاز کرده و روند استخدام کارمند برای ۱۹۹ پست را نیز شروع نمود.
۷. در کابل، از ۷ الی ۹ آگست، به تعداد ۳۰۰۰ نماینده به شمول ۷۰۰ خانم از سراسر افغانستان برای اشتراک در لویه جرگه مشورتی صلح گردهم جمع شدند تا در مورد رهائی ۴۰۰ زندانی که از سوی طالبان تقاضا شده بود، با هم رایزنی و مشوره نمایند. به تاریخ ۹ آگست، نمایندگان قطعنامه‌ی را صادر کردند و در آن رهائی زندانیان را توصیه نموده و خواهان آغاز گفتگوهای فوری صلح، آتش بس و حفظ دموکراسی، جمهوریت مبتنی بر قانون اساسی، تامین حقوق اساسی همه شهروندان افغانستان به شمول زنان و اقلیت ها، شدند. این قطعنامه از سوی اکثر چهره های سیاسی و گروه های جامعه مدنی مورد استقبال قرار گرفت هرچند تعدادی از منتقدین در مورد رهائی زندانیان و رعایت حقوق قربانیان جنگ ابراز نگرانی کردند. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان ملاحظه کرد که رئیس جمهور صلاحیت رهائی افرادی را که محکوم به ارتکاب جرایم جنگی و جرایم بر ضد بشریت شده اند، ندارد. به تاریخ ۱۰ آگست، رئیس جمهور فرمانی را مبنی بر رهائی ۴۰۰ زندانی صادر کرد.

۸. دولت افغانستان و طالبان به آمادگی های برای آغاز گفتگوها را ادامه دادند. از ۲۳ الی ۲۶ آگست، هیئت طالبان به رهبری ملا برادر، معاون این گروه و رئیس کمیسیون سیاسی طالبان با شاه محمود قریشی، وزیر امور خارجه پاکستان، و محمد صادق، نماینده ویژه پاکستان برای افغانستان، در پاکستان ملاقات کرد. به تاریخ ۲۶ آگست، طالبان ترکیب هیئت ۲۰ نفری مذاکره کننده را اعلان کردند. به تاریخ ۵ سپتمبر، اعضای این هیئت به ۲۱ نفر که همه شان مرد بودند، افزایش یافت و رهبری این هیئت به مولوی عبدالحکیم داده شد. در اوایل سپتمبر، طالبان توافق کردند که به عوض رهائی شش زندانی، آنها توسط دولت افغانستان به قطر انتقال داده شده و در حبس خانگی قرار گیرند، و همچنان به رهائی ۲۲ تن از نیروهای نظامی افغانستان توافق کردند که [روند رهائی آنها] در هفته ی قبل از آغاز گفتگوها تکمیل شد.

۹. مذاکرات صلح افغانستان به تاریخ ۱۲ سپتمبر در دوحه آغاز شد. هیئت های جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان و نمایندگان جامعه جهانی در مراسمی که توسط محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی، معاون صدراعظم و وزیر امور خارجه قطر؛ آقای عبدالله عبدالله؛ آقای برادر؛ و مایکل آر. پامپتو، وزیر امور خارجه ایالات متحده افتتاح شد، اشتراک کردند. متعاقباً، وزرای خارجه ۱۳ کشور؛ جوزپ بوریل، نماینده عالی اتحادیه اروپا در امور خارجی و پالیسی امنیتی؛ ینس استولتنبرگ، دبیر کل سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو)؛ یوسف العثیمین، دبیر کل سازمان همکاری های اسلامی؛ و سرمنشی ملل متحد سخنرانی کردند. بعداً، هر دو تیم مذاکره کننده گروه های تماس را ایجاد کردند تا در مورد طرزالعمل و سایر موضوعات عملی، بحث نمایند. در جلساتی که در طول ماه های سپتمبر و اکتوبر برگزار شد، طرف ها در مورد فقه اسلامی که به عنوان بخشی از میکانیزم حل و فصل منازعات منحیث مرجع به آن مراجعه شود، و همچنان مبنای گفتگوها که طالبان روی توافقنامه منعقدی مورخ ۲۹ فبروری با ایالات متحده اصرار داشتند، بحث کردند. تا هنوز روی آجندای مذاکرات توافق صورت نگرفته است.

۱۰. در جریان سفر آقای غنی به دوحه به تاریخ ۵ و ۶ اکتوبر، وی با شیخ تمیم بن حمد آل ثانی، امیر قطر و شیخ خالد بن خلیفه بن عبدالعزیز آل ثانی، نخست وزیر قطر پیرامون تلاش های جاری صلح گفتگو کرد. آقای عبدالله با سفر به اسلام آباد از ۲۸ الی ۳۰ سپتمبر و ملاقات با عمران خان، صدر اعظم پاکستان، و آقای قریشی و آقای صادق؛ سفر به دهلی از ۶ تا ۱۰ اکتوبر و ملاقات با نرنندرا مودی، صدر اعظم و سابرامانیام جایشانکار، وزیر امور خارجه هندوستان؛ سفر به تهران از ۱۸ تا ۲۰ اکتوبر و ملاقات با حسن روحانی، رئیس جمهوری اسلامی ایران و محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران؛ و سفر به ازبکستان از ۱۰ الی ۱۱ نومبر و ملاقات با شوکت میرزایوف، رئیس جمهور، عبدالعزیز کاملوف، و سایر مقامات و همچنان عثمان خان عالموف، مفتی اعظم و رئیس بورد مسلمانان ازبکستان، به کسب حمایت منطقوی برای روند صلح افغانستان ادامه داد. در عین زمان، اپوزسیون سیاسی بانیز به کشور های منطقه سفر کرد: گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی افغانستان از پاکستان دیدن کرد و مارشال عبدالرشید دوستم به ترکیه و هندوستان سفر نمود.

۱۱. همکاران بین المللی و منطقوی تلاش های شان در حمایت از گفتگوهای صلح را سرعت بخشیدند. نمایندگان گروه حمایت کشور میزبان از کشور های آلمان، اندونیزیا، ناروی و ازبکستان همراه با هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) در دوحه ملاقات کردند. نمایندگان ویژه کشورهای جهان و همکاران منطقه به تلاش های شان در حمایت از گفتگوهای صلح ادامه دادند. زلمی خلیلزاد، نماینده ویژه ایالات متحده برای صلح افغانستان به تاریخ ۱۴ سپتمبر با جنرال قمر جاوید باجوا، رئیس ستاد ارتش پاکستان؛ و آقای صادق در اسلام آباد ملاقات کرد؛ به تاریخ ۱۵ سپتمبر با آقای جیشنکر و اجیت دووال، مشاور امنیت ملی در دهلی ملاقات کرد؛ و به تاریخ ۲ اکتوبر با امام علی رحمان، رئیس جمهور تاجکستان در دوشنبه ملاقات کرد. به تاریخ ۱۶ سپتمبر، اینی اریکسن سورید، وزیر

امور خارجه ناروی به گونه‌ی مجازی با آقای برادر پیرامون گفتگوهای جاری صلح ملاقات کرد و خواهان روند صلح فراگیر با اشتراک قربانیان جنگ، زنان، اقلیت های قومی و جوامع روستائی شد. لیو جیان، نماینده ویژه چین برای افغانستان به تاریخ ۱۹ سپتمبر در دوحه با آقای برادر ملاقات کرد؛ به تعقیب آن، آقای جیان به تاریخ ۲۴ سپتمبر با آقای صادق در اسلام آباد دیدار کرد و طی این ملاقات حمایت کشور چین از روند صلح افغانستان را اعلان کرد. به تاریخ ۳ نومبر، نمایندگان ویژه هندوستان، جمهوری اسلامی ایران و فدراتیف روسیه نشست سه جانبه را در مسکو به منظور اعلان حمایت از صلح و ثبات در افغانستان برگزار کردند. به تاریخ ۷ نومبر، یان تالاس، نماینده ویژه فنلند در کنفرانس ۲۰۲۰ افغانستان، با هیئت های گفتگو کننده جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان به طور جداگانه در دوحه ملاقات نمود تا در مورد کنفرانس پیشرو به آنها معلومات مختصر ارائه نماید.

۱۲. با روند صعود خوشونت ها، تلاش ها برای کاهش خوشونت ها ادامه یافت. در طول ماه های سپتمبر و اکتوبر، آقای خلیلزاد مکرراً با آقای برادر، آقای حکیم و سایر مقامات طالبان در دوحه ملاقات کرد تا پابندی به توافقنامه میان ایالات متحده و طالبان را به بحث گیرد، و به تاریخ ۱۵ اکتوبر اعلان کرد که به هدف کاهش فعالیت های نظامی و خوشونت و تقویت رعایت توافقنامه، روی "آغاز مجدد" توافق صورت گرفت. همچنان، آقای خلیلزاد حین سفر به دوحه، جلساتی را با تیم مذاکره کننده جمهوری اسلامی افغانستان نیز برگزار کرد.

۱۳. نهاد های زنان به دادخواهی عامه ادامه دادند چنانچه شبکه زنان افغانستان و ائتلاف زنان برای صلح تحت نام "صدای ما، آینده‌ی ما" به تاریخ ۱۳ آگست نامه‌ی سرگشاده را به طالبان نشر کرده و نگرانی خود را پیرامون موقف مبهم تحریک طالبان در مورد حقوق زنان ابراز نمودند. به تاریخ ۱۵ آگست، شبکه های زنان راه پیمائی های همزمان را در ۱۵ ولایت انجام داده و با صدور اعلامیه‌ای، نگرانی ها و توقعات زنان روستا ها و شهر ها را ابراز داشته و خواهان آتش بس فوری شدند. به تاریخ ۸ سپتمبر، چند موسسه زنان افغانستان نامه هایی را به آلمان، اندونیزیا، ناروی، قطر، ایالات متحده و ازبکستان فرستاده و خواهان حمایت آنها در راستای جلب توجه به حقوق بشر، حقوق زنان، اشتراک سیاسی و غیر نظامی سازی در چهارچوب گفتگوهای صلح شدند. به تاریخ ۱۳ اکتوبر، چند شبکه زنان افغانستان نامه سرگشاده‌ی را به کمیشنر عالی ملل متحد برای حقوق بشر فرستادند و در آن در مورد روند صلح میان افغانان ابراز نگرانی کرده و خواهان حمایت از روند صلح عادلانه، پایدار و فراگیر شدند.

۱۴. سهمگیری جامعه مدنی نیز در روند صلح افزایش یافت. به تاریخ ۳۰ سپتمبر، گروهی از قوم هزاره اعلامیه‌ی را صادر کردند که در آن از گفتگوهای صلح میان افغانان استقبال شده و در عین زمان خواستار روند صلح فراگیر که متضمن اشتراک کامل هزاره ها و سایر گروه های قومی در نظام سیاسی آینده باشد، شدند. وزارت دولت در امور صلح ۲۰ برنامه آگاهی دهی را برای نهاد مختلف ذیربط روی دست گرفت که شامل جلسات مشورتی مجازی به تاریخ ۱۳ و ۲۸ اکتوبر میان هیئت مذاکره کننده جمهوری اسلامی افغانستان و قربانیان جنگ و گروه زنان می شود. به تاریخ ۲۵ اکتوبر، شورای علمای افغانستان گردهمائی را با حضور حدود ۲۰۰۰ عالم به نمایندگی سنی ها و شیعیان کشور ترتیب داد و حمایت خود را از روند صلح افغانستان ابراز داشت.

۱۵. یوناما به حمایت از تلاش های مسئولین محلی و جامعه مدنی در راستای حل و فصل منازعات و صلح سازی در سطح محلی ادامه داد. در چهارچوب محدودیت های ناشی از کووید - ۱۹، ماموریت ملل متحد هشت برنامه‌ی محلی جدید پیرامون صلح را روی دست گرفت و در عین زمان به همکاری های خود با شرکای داخلی در راستای تطبیق استراتژی ملی در مورد قطعنامه ۱۳۲۵ (۲۰۰۰) پیرامون زنان، صلح و امنیت ادامه داد. در حوزه مرکز، ماموریت مذکور زمینه را برای نمایندگان زنان و جوانان شش ولایت مساعد ساخت تا با نمایندگان نهاد های صلح

افغانستان پیرامون مذاکرات صلح بحث نمایند. به تاریخ ۱ و ۲ اکتوبر، یوناما نشست حدود ۱۰۰ عالم دینی زن، نمایندگان محلی و فعالان از سراسر افغانستان را حمایت کرد تا موضوع حقوق و اشتراک سیاسی زنان در چوکات دین اسلام را به بحث بگیرد. در ماه اکتوبر، اشتراک کنندگان در مصاحبه های پیهم رادیویی که توسط یوناما در هشت ولایت حمایت می شد، روی اهمیت سهمگیری و اشتراک زنان در عرصه های صلح و امنیت بحث نموده و تاکید نمودند که زنان تسهیل کنندگان ماهر صلح و مذاکره کنندگان مجرب بوده و نقش کلیدی را در موفقیت هر گونه راه حل سیاسی در آینده ایفا می نمایند. ماموریت یوناما خواهان حمایت تمویل کنندگان بین المللی برای این برنامه و سایر برنامه ها و فعالیت های مرتبط شد.

۱۶. به منظور گرامیداشت از بیستمین سال قطعنامه شماره ۱۳۲۵ (سال ۲۰۰۰) شورای امنیت، دفتر ملل متحد برای تساوی جنسیت و تقویت زنان (دفتر ملل متحد برای زنان) و یوناما گفتگوی بلند پایه‌ی را به تاریخ ۲۶ اکتوبر در مورد ۲۰ سال دستاوردها پیرامون حقوق زنان در افغانستان که با دشواری به دست آمدند، برگزار نمودند. رولا غنی، بانوی نخست به نکات کلیدی اشاره کرده و روی نقش زنان در عرصه های صلح و امنیت در سطوح ولایات و مرکز تاکید نمود. اعضای زن موسسات جامعه مدنی یکبار دیگر تاکید کردند که صلح پایدار بدون اشتراک فعال زنان میسر نمی باشد. به تاریخ ۲۹ اکتوبر، بانو زرقا یفتلی، رئیس اجرائیوی بنیاد تحقیقات حقوقی زنان و اطفال که نماینده یک گروه کاری موسسه غیردولتی افغانستان نیز می باشد، معلومات مختصر را به شورای امنیت ارائه کرده و خواهان پاسخگوئی از سوی جامعه جهانی و ملل متحد شد تا اطمینان حاصل گردد که دستاوردها در عرصه حقوق زنان و اشتراک آنها در جریان گفتگوهای صلح به معامله گرفته نمی شود. به تاریخ ۳۱ اکتوبر، گروه دوستان سفرای زنان افغانستان در کابل اعلامیه‌ی را به منظور تسریع دستاورد های صلح سازان زن افغانستان و تاکید مجدد برای حمایت از آینده آنها، صادر نمود.

۱۷. گفتگوهای که توسط یوناما به منظور گرامیداشت از هفتاد و پنجمین سال تاسیس ملل متحد حمایت می شد، فرصتی را به منظور تبلور دیدگاه ها در مورد راه های شکل دهی یک آینده بهتر به گونه‌ی گروهی، فراهم ساخت. در این گفتگوها در چندین ولسوالی های کابل در ماه سپتمبر، جوانان به شمول زنان و افراد دارای معلولیت دیدگاه شان را پیرامون یک آینده‌ی عاری از خشونت و تبعیض که در آن همه افراد توانائی های شان را به گونه‌ی کامل نمایش داده بتوانند، شریک ساختند.

ب. امنیت

۱۸. وضعیت امنیتی افغانستان شدیداً شکنند باقی ماند. از ۱۳ جولای الی ۱۲ نومبر، ملل متحد ۱۰۴۳۹ رویداد امنیتی را ثبت کرد که ۱۸ درصد افزایش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ نشان می دهد. درگیری های مسلحانه عامل ۶۳ درصد کل رویداد های امنیتی بود. در مجموع ۶۵۹۹ درگیری مسلحانه به وقوع پیوست که بیانگر افزایش ۳۸ درصدی در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ می باشد. عناصر مخالف دولت عامل ۹۲ درصد کل رویداد های امنیتی و ۹۵ درصد درگیری های زمینی بودند. تعداد مجموعی حملات هوائی از ۶۸۹ به ۴۱۶ حمله کاهش یافت. در مجموع ۳۸۹ رویداد ترور گزارش شد که ۲۱ درصد افزایش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ نشان می دهد. قربانیان این ترور ها شامل اعضای نیروهای امنیتی، مقامات دولتی و ملکی، و رهبران مذهبی که از منتقدین طالبان بودند، می باشد. به تاریخ ۲۴ اکتوبر، مسعود اندرابی، سرپرست وزارت امور داخله اعلان کرد که نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان ابو محسن المصری (همچنان مشهور به حسام عبدالرؤف) را که یکی از فرماندهان ارشد القاعده در نیمه قاره هندوستان بود، از بین بردند.

۱۹. بیشترین تعداد رویداد های امنیتی در حوزه جنوب ثبت شد که به تعقیب آن حوزه شمال و حوزه شرق قرار داشتند. در مجموع، رویدادها در این حوزه ها ۶۲ درصد کل رویداد های امنیتی در کشور را تشکیل می دهد و ولایت های کندهار، هلمند، ننگرهار و بلخ گواه بیشترین رویداد های امنیتی بودند. طالبان حملاتی را بالای مراکز اداری ولسوالی های متعدد در سراسر کشور انجام داده و فشار بالای مراکز ولایات مانند کندز، لشکرگاه، و ترینکوت را افزایش بخشیدند. میزان درگیری های مسلحانه گزارش شده از اواسط جولای الی ختم اکتوبر به گونه ای دوامدار افزایش یافت. پس از آغاز ثبت آمار توسط ملل متحد در سال ۲۰۰۷، ماه اکتوبر شاهد بیشترین میزان درگیری های مسلحانه بود.
۲۰. در سراسر کشور، حملات قابل ملاحظه توسط عناصر مخالف دولت ادامه یافت چنانچه ۴۲ حمله انتحاری به شمول ۳۰ حمله انتحاری با مواد منفجره تعبیه شده در وسایط به منظور هدف قرار دادن نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان و ۱ مورد به منظور هدف قرار دادن کاروان والی ولایت لغمان، به ثبت رسید.
۲۱. شهر کابل گواه سه حمله بزرگ و ۶۵ مورد انفجار مواد منفجره تعبیه شده در مدت زمان تهیه ای این گزارش بود. اهداف این حملات پیچیده افراد ملکی بود در حالیکه ۸۲ درصد کل حملات مواد منفجره تعبیه شده را نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان یا نهاد های دولتی تشکیل می داد.
۲۲. تعداد رویداد هایی که مسئولیت آن را شاخه ای خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه ای خراسان داعش) به عهده گرفت یا [این مسئولیت] به آنها نسبت داده شد، در سال ۲۰۲۰ پائین تر از عین زمان در سال ۲۰۱۹ بود (۱۱ مورد [در سال ۲۰۲۰] در مقایسه با ۳۴۳ مورد [در سال ۲۰۱۹]). در ۱۸ آگست، شاخه ای خراسان داعش مسئولیت حمله ای راکتی را به عهده گرفت که قصر ریاست جمهوری را در جریان سخنرانی آقای غنی در روز استقلال هدف قرار داد. در مجموع، به تعداد ۱۴ راکت از دو نقطه در کابل پرتاب شد که از اثر آن سه نفر از بین رفتند. در ۲۸ آگست، شاخه خراسان داعش مسئولیت یک حمله در شهر هرات را به عهده گرفتند که طی آن مواد منفجره نوع مقناطیسی یک دوکان آیسکریم فروشی را هدف قرار داد. به تاریخ ۲۴ اکتوبر، شاخه ای خراسان داعش مسئولیت حمله بالای یک مرکز آموزشی را به عهده گرفت که حداقل باعث کشته شدن ۲۵ تن و مجروحیت ۵۲ تن دیگر شد. به تاریخ ۲ نومبر، شاخه ای خراسان داعش مسئولیت حمله بر دانشگاه کابل را به عهده گرفت که منجر به کشته شدن ۲۲ تن و مجروحیت ۲۴ تن دیگر شد.
۲۳. در مجموع، پیشرفت ها در رابطه به اصلاحات سکتور امنیتی محدود بود، و تمرکز روی شکل دهی نیروهای محافظتی محلی و تقویت مدیریت امنیتی در مناطق شهری صورت گرفت. تمویل پولیس محلی افغانستان توسط جامعه جهانی در ماه سپتمبر ۲۰۱۹ به پایان رسید؛ توقع می رود که تا ختم سال ۲۰۲۰، دو سوم این نیروها در صفوف پولیس ملی افغانستان و نیروهای سرحدی اردوی ملی افغانستان جذب شوند در حالیکه متباقی به تقاعد سوق داده خواهند شد. پلان میثاق امنیتی که در جولای ۲۰۲۰ توسط دولت و جوامع محلی ایجا شد، با نگرانی های مواجه شد و پارلمان ادعا کرد که جوامع برای حمایت از نیروهای ملی امنیتی تجهیز شدند ولی بهبودی محسوس در وضعیت امنیتی به وجود نیامد. در سطح محلی، فرماندهان امنیه جدید که همه شان مرد بودند، برای ۱۰۰ ولسوالی گماشته شدند.

۲۴. در مدت زمان تهیهی این گزارش، ۳۴ رویدادی که کارمندان ملل متحد را متاثر ساخت، به وقوع پیوست که شامل ۱۱ مورد ارباب و ۱۹ رویداد جنائی می شود. یک کارمند ملل متحد که به تاریخ ۱۳ سپتمبر توسط عناصر مخالف دولت ربوده شده بود، به تاریخ ۱۷ سپتمبر رها شد.

ج. همکاری های منطقه‌ای

۲۵. به تاریخ ۲۰ آگست، محمد حنیف اتمر، سرپرست وزارت امور خارجه نشست مشورتی مجازی را با وانگ یی، مشاور دولت و وزیر امور خارجه چین، آقای جیشنکر و آقای ظریف برگزار کرد تا روی حمایت های منطقی و جهانی برای صلح، اتصال و روابط دوجانبه بحث نمایند. چین، هندوستان و جمهوری اسلامی ایران حمایت شان را از لویه جرگه مشورتی صلح، مذاکرات صلح افغانستان و حفظ دستاوردهای ۱۹ سال گذشته، ابراز نمودند.

۲۶. به تاریخ ۲۵ آگست، نخستین نشست ۲۰۲۰ مقامات بلند پایه‌ی قلب آسیا - پروسه استانبول در مورد امنیت و همکاری های منطقی برای افغانستان امن و باثبات برگزار شد که ریاست مشترک آن را افغانستان و تاجکستان به عهده داشتند. اشتراک کنندگان این نشست یک بار دیگر روی حمایت شان را از روند فراگیر صلح ابراز کردند. با توجه به محدودیت های ناشی از کووید - ۱۹، اکثر فعالیت های پلان شده تحت هفت اقدام اعتماد سازی با تاخیر مواجه شد.

۲۷. به تاریخ ۳۱ آگست، دومین نشست بازنگری پلان عملیاتی افغانستان - پاکستان برای صلح و ثبات به ریاست میرویس ناب، معین وزارت امور خارجه افغانستان و سهیل محمود، معین وزارت امور خارجه پاکستان در کابل دایر شد. پس از تدویر این نشست، دولت پاکستان اعلان کرد که روند صدور ویزه دراز مدت با ورودی متعدد را برای شهروندان افغانستان که به منظور تداوی، روابط خانوادگی، تجاری، تحصیلی و سایر دلایل به پاکستان سفر می کنند، آزاد می سازد.

۲۸. تلاش ها به منظور تقویت همکاری ها و اتصال زیرساخت های منطقی نیز ادامه یافت. به تاریخ ۲۸ و ۲۹ آگست، آقای اتمر به تاشکند سفر کرد و با عبدالله اریپوف، صدر اعظم ازبکستان؛ ویکتور محمدوف، مشاور امنیت ملی؛ و آقای کاملوف ملاقات نمود. آقای کاملوف روی حمایت کشورش برای روند صلح تحت رهبری و مالکیت افغان ها تاکید کرد. طرفین اهمیت گسترش همکاری ها در تجارت و حمل و نقل (ترانسپورت) را برجسته ساختند. د افغانستان برشنا شرکت، شرکت برق رسانی افغانستان و وزارت انرژی ازبکستان توافقنامه ۱۰ ساله‌ی انتقال برق را به تاریخ ۲۸ آگست امضاء کردند. در جریان سفر هیئت ازبکستانی به افغانستان از ۲۰ الی ۲۲ اکتوبر، هیئت مذکور و همتای افغانی شان چند توافقنامه همکاری را به منظور تقویت بیشتر روابط اقتصادی و تجاری به امضاء رسانیدند.

۲۹. افغانستان و جمهوری اسلامی ایران کماکان تلاش های شان را برای بهبود همکاری های اقتصادی و انرژی تشدید بخشیدند. در نشست که به تاریخ ۶ سپتمبر در تهران دایر شد، کمیته حمل و نقل (ترانسپورت) مشترک افغانستان - ایران راه های بهبود موثریت حمل و نقل و ترانزیت را مورد بحث قرار دادند. از ۲۲ تا ۲۵ سپتمبر، جمهوری اسلامی ایران نمایشگاه تخنیکي سه روزه را در کابل برگزار نمود که تکنولوژی پیشرفته در عرصه های برق، انرژی، مخابرات و انجینیری را به نمایش می گذاشت. در حاشیه‌ی این نمایشگاه، مقامات افغانستان و ایران توسعه‌ی زیرساخت های برق را به منظور تقویت همکاری های دو کشور در خصوص انرژی، مورد بحث قرار دادند.

۳۰. به تاریخ ۱۷ و ۱۸ سپتمبر، آقای اتمر از دوشنبه دیدن کرد و در آنجا با آقای رحمان؛ قاهر رسولزاده، صدر اعظم تاجکستان؛ سراج الدین مهراالدین، وزیر امور خارجه؛ و سایر مقامات بلند پایه ملاقات کرد. بحث‌ها روی تقویت همکاری‌ها در عرصه‌های بشردوستانه، تجارت، اقتصاد و فرهنگ؛ تطبیق مشترک پروژه‌های زیرساخت‌های منطوقی؛ و طرح توافقنامه همکاری‌های استراتژیک دوجانبه متمرکز بود. دو طرف نیاز برای تقویت همکاری‌های امنیتی و استخباراتی را به منظور تامین امنیت مرزها و مبارزه با تروریسم و جرایم سازمان یافته را نیز مورد بحث قرار دادند.

۳۱. به تاریخ ۳۰ سپتمبر، افغانستان و ترکمنستان سه تفاهمنامه همکاری و یک توافقنامه همکاری اقتصادی را در کابل امضاء کردند. این اسناد در برگیرنده طرح پلان برای پروژه پایپ لاین گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هندوستان (تاپی) به شهر هرات، اعمار لین انتقال برق ۵۰۰ میگاوات از ترکمنستان به هرات، و توسعه شبکه‌های مخابراتی و شبکه‌های فایبر نوری می‌شود.

۳۲. به تاریخ ۸ اکتوبر، آقای اتمر؛ راشد میردوف، وزیر امور خارجه ترکمنستان؛ و دیوید هیل، معاون وزارت امور خارجه ایالات متحده در امور روابط سیاسی مشترک ریاست نشست افتتاحیه سه جانبه افغانستان-ترکمنستان-ایالات متحده را به گونه‌ی مجازی به عهده گرفتند. در اعلامیه‌ی مشترک، اشتراک‌کنندگان تعهد نمودند تا همکاری‌های امنیتی منطوقی را بهبود بخشند تا [مسایل مربوط به] تروریسم، قاچاق مواد مخدر، قاچاق انسان و مهاجرت غیرقانونی را مورد رسیدگی قرار دهد؛ روابط افراد به افراد را افزایش داده و تساوای و سهمگیری زنان را ترویج بخشد؛ و تلاش‌های بشردوستانه، تجاری و اتصال منطوقی را افزایش دهد.

۳۳. به تاریخ ۲۶ و ۲۷ اکتوبر، اسد قیصر، رئیس شورای ملی پاکستان سمیناری را تحت نام "نشست تجارت و سرمایه‌گذاری پاکستان - افغانستان" برگزار نمود که آقای خان رحمان رحمانی، رئیس ولسی جرگه افغانستان و هیئت ۱۷ نفره افغانستان به شمول نصار غوریانی، سرپرست وزارت تجارب در آن اشتراک نمود. قانون‌گذاران هر دو کشور تصمیم گرفتند که گروه کاری را ایجاد نمایند تا مذاکرات مجدد توافقنامه ترانزیت تجارت افغانستان - پاکستان را که تاریخ اعتبار آن در سال ۲۰۲۱ ختم می‌شود، مورد نظارت قرار دهد.

۳۴. یوناما گروه کاری نمایندگان دیپلماتیک شش کشور همسایه‌ی افغانستان را به منظور بحث روی تجارت و ترانزیت، اتصال زیرساخت‌ها، مبارزه با مواد مخدر، تردد افراد و انتقال دانش، ایجاد کرد. ماموریت ملل متحد از نزدیک با همکاران ملل متحد در افغانستان و کشور‌های همسایه کار می‌کند تا در نشست‌های منطوقی مانند پروسه استانبول - [نشست کشور‌های] قلب آسیا و کنفرانس منطوقی همکاری اقتصادی به افغانستان سهم خود را ایفا کند. برعلاوه، نماینده ویژه‌ی من برای افغانستان به جمهوری اسلامی ایران و پاکستان سفر کرد تا از تلاش‌های منطقه در راستای صلح و همکاری منطوقی حمایت نماید.

۳. حقوق بشر

۳۵. یوناما به ثبت میزان بلند تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری‌های مسلحانه در افغانستان ادامه داد. به تاریخ ۲۷ اکتوبر، ماموریت ملل متحد سومین گزارش ربعوار را نشر کرد که از ۱ جنوری الی ۳۰ سپتامبر، ۵۹۳۹ مورد تلفات ملکی (۲۱۱۷ کشته به شمول ۲۵۱ زن و ۵۵۳ طفل؛ و ۳۸۲۲ مجروح به شمول ۴۹۵ زن و ۱۲۹۵ طفل) را به ثبت

رسانید. کاهش ۳۰ درصدی در تلفات ملکی در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹، عمدتاً برخاسته از کاهش در تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری و حملات پیچیده توسط عناصر مخالف دولت و حملات هوایی توسط نیروهای نظامی بین‌المللی می‌باشد. میزان تلفات ملکی برخاسته از درگیری‌های زمینی در سطح مشابه باقی ماند و تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری توسط طالبان و حملات هوایی نیروهای هوایی افغانستان در مقایسه با سال ۲۰۱۹، افزایش یافت. مذاکرات صلح افغانستان تا اکنون نتوانسته که میزان تلفات ملکی را کاهش دهد؛ از آغاز گفتگوهای به تاریخ ۱۲ سپتامبر الی اخیر ماه اکتوبر، یوناما هیچ نوع کاهشی را در تعداد تلفات افراد ملکی ثبت نکرد.

۳۶. عناصر مخالف دولت کماکان باعث بیشترین (۵۸ درصد) میزان تلفات ملکی شد که اکثر آن (۴۵ درصد) به طالبان نسبت داده شد و به تعقیب آن شاخه خراسان داعش (۷ درصد) قرار دارد و متباقی به عناصر نامعلوم مخالف دولت نسبت داده شد. نیروهای طرفدار دولت باعث بیشتر از یک چهارم (۲۸ درصد) کل تلفات ملکی شد که نیروهای ملی امنیتی افغانستان عامل ۲۳ درصد تلفات ملکی، نیروهای نظامی بین‌المللی باعث ۲ درصد و گروه‌های مسلح طرفدار دولت و نیروهای معلومات یا متعدد طرفدار حکومت هر کدام باعث ۱ درصد تلفات ملکی شدند. درگیری‌های زمینی (۳۸ درصد) بزرگترین عامل تلفات افراد ملکی بود که به تعقیب آن حملات انتحاری و انفجار مواد منفجره تعبیه شده‌ی غیر انتحاری (۲۹ درصد)، قتل‌های هدفمند (۱۶ درصد) و حملات هوایی (۸ درصد) قرار داشت.

۳۷. درگیری‌های مسلحانه کماکان باعث آسیب‌های جدی به اطفال شد. در جریان ربع سوم سال ۲۰۲۰، گروه‌کاری کشوری برای نظارت و گزارشدهی در مورد خشونت‌های جدی علیه اطفال در منازعات مسلحانه ۹۵۴ مورد خشونت جدی علیه ۹۰۸ طفل (۶۳۰ پسر، ۲۷۷ دختر، و ۱ طفل که جنسیت وی مشخص نشد) را ثبت کرد.

۳۸. گروه‌کاری کشوری ۷۷۳ مورد تلفات اطفال (۲۱۰ کشته (۶۴ دختر و ۱۴۶ پسر) و ۵۶۳ مجروح (۲۰۶ دختر، ۳۵۶ پسر، و ۱ طفل که جنسیت وی مشخص نشد)) را ثبت کرد. عناصر مخالف دولت برابر با نیروهای طرفدار دولت باعث تلفات اطفال شدند (هر جناح باعث ۳۲۰ مورد تلفات اطفال). درگیری‌های زمینی همچنان بزرگترین عامل تلفات اطفال باقی ماند چنانچه باعث ۴۴۸ مورد تلفات اطفال (۱۰۲ کشته و ۳۴۶ مجروح) شد که تقریباً ۵۸ درصد کل تلفات را تشکیل می‌دهد. گروه‌کاری کشوری ۱۱۹ مورد استخدام و استفاده از اطفال (همه پسر) را ثبت کرد که از آن جمله ۱۰۸ مورد توسط طالبان، ۷ مورد توسط یک گروه ملیشه طرفدار دولت، و ۴ مورد توسط نیروهای سرحدی اردوی ملی افغانستان برای مقاصد مقاصد جنگی یا خدماتی به ویژه در مناطق شمال شرقی و شمالی کشور صورت گرفت در حالیکه این رقم در ربع قبلی به ۱۹ مورد می‌رسید. گروه‌کاری کشوری اختطاف ۱۵ طفل (۱۴ پسر و ۱ دختر) را نیز ثبت کرد که تمامی این موارد به طالبان نسبت داده شد. [از این جمله] هفت طفل رها شد، دو کودک به قتل رسید، و شش تن باقیمانده یا هنوز توقیف هستند و یا سرنوشت شان نامعلوم است. الی ۳۰ سپتامبر، ۱۵۱ پسر بین سنین ۱۳ الی ۱۷ ساله از شش ماه الی سه و نیم سال در مرکز اصلاح و تربیت اطفال نگهداری شدند.

۳۹. از ۱ جولای الی ۳۰ سپتامبر، گروه‌کاری کشوری ۲۵ حمله بالای مکاتب را ثبت کرد که چهار برابر بیشتر از ربع قبلی می‌باشد. از جمله این حملات، ۱۱ مورد آن به طالبان، ۶ مورد آن به اردوی ملی افغانستان، ۲ مورد به عملیات‌های مشترک نیروهای متعدد طرفدار دولت، ۲ مورد به گروه‌های مسلح نامعلوم مخالف دولت، ۲ مورد به تبادل آتش در جریان عملیات‌ها میان گروه‌های مسلح مخالف و نیروهای طرفدار دولت که مسئولیت آن به هیچ جناح نسبت داده نشد، ۱ مورد به شاخه خراسان داعش، و ۱ مورد به نیروهای نامعلوم طرفدار دولت نسبت داده شد.

۴۰. حملات بالای شفاخانه ها در دوره‌ی تحت پوشش این گزارش کاهش یافت چنانچه ۱۳ مورد حمله بالای شفاخانه ها و کارمندان در این دوره ثبت شد در حالیکه این رقم در دوره‌ی گزارشده‌ی قبلی به ۱۸ حمله می رسید. از مجموع ۱۳ حمله، ۸ مورد به طالبان، ۱ مورد به اردوی ملی افغانستان، ۱ مورد به ملیشه های طرفدار دولت، ۱ مورد به رویدادی که شاخه خراسان داعش و نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان در آن دخیل بودند و مشخص نشد که کدام جناح مسئول این رویداد می باشد، ۱ مورد مشترکاً به به نیروهای اردوی ملی و نیروهای نظامی بین المللی که عامل آن مشخصاً شناسائی نگردید، نسبت داده شد.

۴۱. یوناما از ماه آگست الی اکتوبر، ۷۷ مورد جرایم خشونت علیه زنان و دختران را ثبت کرد که شامل ۲۰ مورد لیت و کوب، ۱۶ مورد قتل، ۱۵ مورد ارباب و اذیت، ۷ مورد تجاوز جنسی، ۳ مورد مجروحیت و معلولیت، ۳ مورد وادار ساختن به خودسوزی یا خودکشی، ۲ مورد ازدواج اجباری، و ۱ مورد ازدواج طفل می شود. همچنان، ماموریت ملل متحد ۱۰ مورد خشونت های جنسی (تجاوز) ناشی از منازعات را ثبت کرد که گفته می شود ۶ مورد آن توسط اعضای طالبان و ۴ مورد آن توسط نیروهای طرفدار دولت صورت گرفته است. گزارش جرایم خشونت علیه زنان و دختران هنوز هم به پیمانه‌ی گسترده پائین است زیرا موانع فرهنگی، تهدیدات امنیتی و معافیت گسترده از مجازات کماکان باعث عدم دسترسی زنانی که جرایم خشونت را تجربه می کنند، به عدالت می شود. در جریان دوره‌ی گزارش دهی، یوناما برنامه های آگاهی دهی و ارتقای ظرفیت در مورد محافظت و ترویج حقوق زن را به شمول یک برنامه‌ی رادیویی در ولایت کندهار پیرامون قانون منع خشونت علیه زن، یک ورکشاپ آگاهی دهی در مورد قانون منع ارباب در ولایت سرپل و یک برنامه رادیویی در مورد حقوق زن در ولایت پکتیکا، را روی دست گرفت.

۴۲. به تاریخ ۳ سپتمبر، کمیته تقنین کابینه تعدیلی را در کود جزا در مورد آنچه که آزمایش بکارت گفته می شود، پیشنهاد کرد که به اساس آن حکم محکمه و رضایت خانم برای اجرای این گونه آزمایش الزامی می باشد. این پیشنهاد به اساس فرمان رئیس جمهور که به تاریخ ۲۹ سپتمبر در جریده رسمی نشر شد، نافذ گردید. این تعدیل به هیچ عنوان نمی تواند مانع کامل این عمل که دیر زمان تا اکنون کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، نهاد های حقوق زن، و کمیته منع تبعیض علیه زنان در مورد ابراز نگرانی می کنند، شود. یوناما به حمایت از تلاش های جامعه مدنی در خصوص تقاضا برای توقف بدون استثنای این عمل ادامه می دهد. به تاریخ ۱۷ سپتمبر، در یک فرمان رئیس جمهور تصریح شد که کارت هویت (تذکره) شهروندان افغانستان شامل نام مادر نیز خواهد بود که گروه های جامعه مدنی از دیر زمان خواهان این تغییر بودند، هرچند درج نام مادر اختیاری گفته شده است.

۴۳. از اواسط جولای تا اواخر سپتمبر، هیچ محبسی واقعه مثبت کووید - ۱۹ را در جمع محبوسین یا کارمندان آن اداره گزارش نداند هرچند اجرای آزمایش های اندک ممکن باعث میزان پائین گزارشده‌ی شده باشد. در اوایل اکتوبر، محبس هرات چند واقعه‌ی مثبت را گزارش داد. روند رهائی محبوسین به منظور جلوگیری از انتقال کووید - ۱۹ تقریباً تمام شده است؛ تعداد محبوسین در هفته دوم ماه آگست روند صعودی را آغاز کرد. الی ختم ماه اکتوبر، تقریباً دوم سوم محابس فراتر از حداکثر ظرفیت شان فعالیت می کردند. به نظر می رسد که اکثر محابس برای موج دوم ویروس کرونا آماده نیستند. میزان ضد عفونی سازی در محابس و مراکز اصلاح و تربیه اطفال در مقایسه با ماه جولای کاهش یافته است که این کاهش عمدتاً ناشی از کمبود مواد ضد عفونی کننده می باشد.

۴۴. تعداد زنانی که در بخش زنانه‌ی محبس پلچرخ کابل نگهداری می‌شوند، فراتر از ظرفیت آنجا است و تقریباً ۳۰۰ طفل با مادران شان در آنجا نگهداری می‌شوند. بیش از ۱۰۰ خانم که گفته می‌شود با شاخه خراسان داعش ارتباط دارند و تا هنوز محاکمه نشده‌اند، تقریباً از یک سال بدینسود در آنجا نگهداری می‌شوند.

۴۵. حملات بالای مقامات عدلی و قضائی و افرادی که برای نهاد های مستقل کار می‌کنند، ادامه یافت. به تاریخ ۱۸ سپتمبر، دو قاضی در ولایت غزنی ربوده شدند. در رویداد های جداگانه، به تاریخ ۹ سپتمبر و ۴ اکتوبر، سه سارنوال در کابل کشته شد. به تاریخ ۴ اکتوبر، یک کمیشنر کمیسیون دسترسی به اطلاعات از یک ترور در حالی جان به سلامت برد که یک بمب مقناطیسی تعبیه شده در واسطه نقلیه موصوف منفجر شد و راننده وی را از بین برد. تحقیقات پیرامون این رویدادها آغاز نشده است.

۴۶. مدافعین حقوق بشر و کارمندان رسانه ها کماکان با تهدیدات امنیتی مواجه بودند. در جریان دوره‌ی گزارشدهی، سه تن از فعالان جامعه مدنی توسط افراد ناشناس در ولایت های لوگر، پکتیا و کابل کشته شدند. دو تن دیگر در کابل و پکتیا مجروح شدند؛ هیچ جناحی مسئولیت این رویداد را به عهده نگرفت. یوناما گزارش های دیگر مبنی بر ارباب ۱۴ مدافع حقوق بشر را دریافت کرد که شامل هدف قرار گرفتن ۱ تن (بدون تلفات) به وسیله مواد منفجره تعبیه شده و احضار ۱ تن توسط سارنوال به دلیل انتقاد از مقامات محلی می‌شود. در رابطه به رسانه ها، یوناما قتل دو خبرنگار و مجروحیت یک تن دیگر توسط مواد منفجره نوع مقناطیسی را در دو حمله جداگانه در ولایت های کابل و هلمند ثبت کرد؛ یک خبرنگار به اتهام نشر گزارش در مورد سوء استفاده جنسی محبوسین زن در محبس، توسط سارنوال احضار شد؛ مواد منفجره تعبیه شده در نزدیکی یک استیشن رادیوی خصوصی در ولایت بغلان انفجار کرد که باعث آسیب به استیشن رادیوی مذکور شد؛ گفته می‌شود که یک خبرنگار توسط ریاست امنیت ملی در ولایت خوست به اتهام تبلیغ علیه دولت در رسانه های اجتماعی، گرفتار شد؛ و دو خبرنگار (یک مرد و یک خانم) توسط طالبان تهدید شدند. خبرنگاران به یوناما اظهار داشتند که به گونه‌ی روز افزون احساس ناامنی می‌کنند به ویژه پس از قتل همکاران شان در ماه نومبر و سخنان معاون نخست رئیس جمهور در ماه اکتوبر مبنی بر اینکه هر کس در مورد تلفات ملکی گزارش دهد، احتمالاً مورد پیگرد عدلی قرار می‌گیرد.

۴۷. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان روی موضوعات مختلف مربوط به صلح، حقوق بشر، و عدالت قربانی محور به شمول حقوق قربانیان متمرکز بود که از سوی یوناما حمایت می‌شود و بخش حمایت از میانجیگری (وساطت) دیپارتمنت امور سیاسی و صلح سازی مساعدت های تخنیکی را فراهم می‌کند. به تاریخ ۱۲ سپتمبر، کمیسیون از آغاز گفتگوهای صلح استقبال کرد و طرف ها را ترغیب نمود که به منظور تعیین جهت گفتگوها، روی مجموعه‌ی از اصول مانند همه شمول بودن و حقوق قربانیان توافق نمایند. کمیسیون به دادخواهی برای آتش بس، حقوق زنان و عدالت قربانی محور ادامه داد.

۴. هماهنگی کمک های انکشافی

۴۸. کنفرانس ژنیو در مورد افغانستان بتاريخ ۲۳ و ۲۴ نومبر به میزبانی مشترک حکومت افغانستان، فنلند و ملل متحد برگزار گردید که در این نشست نماینده گان بیشتر از ۶۰ کشور، ۳۰ سازمان بین المللی و گروپ های جامعه مدنی از طریق فضای مجازی گردهم آمده بودند. در اعلامیه که در پایان این نشست به تصویب رسید، شرکت کننده گان خواهان تأمین یک آتش بس فوری، دائمی و همه جانبه و همچنان یک پروسه صلح با معنی با مشارکت زنان، جوانان و سایر اقلیت های قومی و مذهبی گردیدند. آنها روی یک مشارکت جدید جهت تحکیم یک افغانستان مستقل،

متحد، دیموکراتیک و آرام در مسیر خودکفایی آن مجدداً تأکید نموده و از چهارچوب جدید ملی صلح و انکشاف افغانستان و چهارچوب مشارکت افغانستان استقبال نمودند. مراجع تمویل کننده مبلغ حداقل ۳.۳ میلیارد دالر را برای سال نخست یک دوره چهارساله کمک به افغانستان یعنی از سال ۲۰۲۱ - ۲۰۲۴ با تعهد عین مبلغ بطور سالانه وعده سپردند.

۴۹. در سه نشست جانبی که بتاريخ ۲۴ نومبر برگزار گردید، روی چالشها و دستاورد های کلیدی در افغانستان در بخش ایجاد صلح پایدار توأم با تمرکز روی حقوق بشر، مشارکت زنان، ادغام مجدد عودت کننده گان، مبارزه علیه فساد اداری، اولویت های اقتصادی و مؤثریت کمکها بحث صورت گرفت. چهارچوب دوم ملی صلح و انکشاف افغانستان یک دیدگاه، استراتژی و پلانها برای انکشاف را برای سالهای ۲۰۲۱ - ۲۰۲۵ و تحقق اهداف انکشاف پایدار که در اطراف سه ستون یعنی ایجاد صلح، رشد کشور و رشد بازار تنظیم گردیده اند، ارائه میکند. در این کنفرانس نشست های موضوعی به سطح مقامات عالیرتبه نیز شامل بود. بتاريخ ۱۹ نومبر، ملل متحد و کشور های اروپای شمالی یک نشستی را تحت نام "از صلح کننده گان الی مذاکره کننده گان: رویای زنان افغان برای صلح"، برگزار نمودند. سخنرانان در مورد اهمیت تداوم و تقویت مشارکت زنان با توجه به نگرانی های امنیتی و محافظتی تأکید نمودند.

۵۰. درحالیکه فشارها بالای حکومت از بهر افزایش تلاشها جهت مبارزه علیه فساد اداری قبل از برگزاری کنفرانس افزایش پیدا کرد، نتایج قابل لمس اندک در این راستا بدست آمد. بتاريخ ۱۹ نومبر، دارلانشای خاص مبارزه علیه فساد اداری ریاست جمهوری از یوناما و شرکای همکار بین المللی خواست تا نظر شانرا در مورد مسوده تازه استراتژی مبارزه علیه فساد اداری ۹ سپتامبر که جایگزین استراتژی مبارزه علیه فساد اداری سال ۲۰۱۷ میگردد، ارائه نمایند. در حالیکه از تلاشها در این راستا استقبال بعمل آمد، شرکای همکار بین المللی تأکید نمودند که به اساس پیشنهادات ارائه شده در گزارش سال ۲۰۲۰ مبارزه علیه فساد اداری یوناما، ایجاب مینماید تا استراتژی جدید مبارزه علیه فساد اداری به اساس مشوره های گسترده و ارزیابی استراتژی قبلی مبارزه علیه فساد اداری تهیه گردد.

۵۱. به تاریخ ۱۲ نومبر، روسای محاکم ابتدائیه و استیناف مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه فساد اداری و همچنان رئیس سارنوالی تحقیق به کار عادی خویش برگشتند. در جریان تهیه این گزارش، محکمه ابتدائیه هفت قضیه را بررسی نمود که سه قضیه بیشتر از زمان گزارشدهی قبلی را نشان میدهد. محکمه استیناف محکومیت آقای زمری پیکان قوماندان اسبق پولیس را که از سال ۲۰۱۷ بدینسو فراری بود، تأیید نموده و او را به مدت سه سال زندان محکوم کرد. از زمان تأسیس اش در سال ۲۰۱۶ بدینسو، این مرکز به تعداد ۸۳ قضیه را که شامل ۳۱۷ متهم در سطح ابتدائیه و ۷۳ قضیه (بشمول ۶ قضیه در جریان تهیه این گزارش) را که شامل مجموعاً ۲۲۹ متهم بوده اند در سطح استیناف مورد رسیده گی قرار داده است.

۵۲. به تاریخ ۱۲ نومبر، آقای غنی تقرر پنج کمیشنر کمیسیون مبارزه علیه فساد اداری را که (شامل دو کمیشنر زن) است اعلان نمود که به این ترتیب تأسیس ادارات مبارزه علیه فساد اداری را نهائی نمود. باوجود آنهم، چهارچوب قانون مبارزه علیه فساد اداری نا تکمیل باقی ماند. دفتر بازرس بدون یک بنیاد قانونی تأیید شده به کار اش ادامه داد. بتاريخ ۲۶ آگست، بازرس یافته های تحقیق خویش را پس از حکم رئیس جمهور بطور رسمی اعلان نمود و سوء استفاده گسترده از وجوه مالی تخصیص داده شده به بیماری کووید - ۱۹ را تأیید نمود. وی دریافت که موارد ممکن اختلاس و سوء استفاده از صلاحیت و وظیفوی وجود داشته و چندین تن از مظنونین را جهت تحقیق به لوی سارنوالی معرفی نمود. بتاريخ ۲۷ آگست، شورای عالی حاکمیت قانون و حکومتداری بنیاد قانونی دفتر بازرس را از قانون به یک مقررته تنزیل نمود و به دفتر بازرس و لوی سارنوالی هدایت داد تا روی یک حیطة صلاحیت مناسب توافق نمایند.

به تاریخ ۶ اکتوبر، ولسی جرگه قانون مبارزه علیه فساد اداری را که بتاريخ ۵ سپتامبر ۲۰۱۸ توسط فرمان تقنینی رئیس جمهور نافذ گردیده بود، رد نمود و استدلال نمودند که پروسه که از طریق آن این قانون نافذ شده بود، غیرمعمول بود. بتاريخ اول نومبر، مشرانو جرگه (مجلس سنا) قانون را با آوردن تعدیلات تصویب نمود. نافذ شدن قانون مستلزم فیصله کمیته مشترک متشکل از هر دو مجلس میباشد.

۵۳. حکومت به تطبیق اصلاحات در حکومتداری ولایتی و خدمات ملکی ادامه داد. بتاريخ ۱۷ آگست، کابینه یک مورد مشورتی حکومتداری ولایتی متشکل از والیان اسبق را جهت تطبیق اصلاحات در حکومتداری ولایتی ایجاد نمود. بتاريخ ۹ اکتوبر، اداره مستقل ارگانهای محلی پلان استراتژیک پنج ساله خویش را جهت عملی نمودن پالیسی حکومتداری ولایتی منتشر کرد. پلان روی بهبود بخشیدن پروسه پلانگذاری و بودیجه سازی محلی و ظرفیت ادارات جهت حمایت ادارات ولایتی، ولسوالی و شهرداری در راستای ارائه خدمات و رهبری مؤثر تلاشهای صلح در محل تمرکز نمود.

۵۴. پس از برداشته شدن محدودیت های رفت و برگشت بنابر شیوع بیماری کووید - ۱۹ و بازگشت عادی کارمندان به دواير دولتی بتاريخ ۵ آگست، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی یک پروسه استخدام رقابتی جمعی را بتاريخ ۲۸ ماه آگست برای استخدام در ۱۶،۱۱۱ بست خدمات ملکی، بشمول ۱۱،۴۹۶ بست معلمی راه اندازی نمود. برای نخستین بار، به تعداد ۲۲۰ بست در وزارت مالیه، بشمول ریاست گمرکات شامل این پروسه رقابت آزاد گردید. برعلاوه، استخدام برای ۴۹۵ بست ارشد خدمات ملکی که قبلاً از سوی سرپرستان اداره میشد، نیز رویدست گرفته شد.

۵۵. حکومت به تطبیق برنامه دارای اولویت میثاق شهروندی سال ۲۰۱۶ - ۲۰۲۶ بعنوان بخشی از استراتژی ملی جهت کاهش فقر و بهبود وضعیت اجتماعی-اقتصادی محلات ادامه داد. الی ۲۰ اکتوبر، این برنامه در تمام ولایات عملی گردیده بود و خدمات ضروری بشمول اشتغال کوتاه مدت و افزایش دسترسی به برق، آبیاری، تهیه آب، خدمات بهداشتی، راه ها، پل ها را برای تعداد ۱۳.۵ میلیون مستحقیق که ۵۰ درصد آنانرا زنان را تشکیل میداد، در ۱۳،۰۰۰ محلات شهری و روستایی فراهم نمود. برعلاوه، این برنامه پاسخ ملی را به بیماری همه گیر کووید - ۱۹ از طریق بلندبردن سطح آگاهی در محل بعنوان تلاشهای مدد رسانی حمایت نمود. چالشهای عملیاتی تطبیق برنامه را به مشکل مواجه ساخت و باعث تأخیر در عملی ساختن آن در ولسوالی های ناامن، عدم نظارت درست از فعالیت های پروژه، عدم مشارکت کامل زنان در انتخاب و تطبیق و گاهگاهی تأخیر در پرداخت وجوه مالی پروژه گردید.

۵۶. از آنجائیکه شیوع بیماری همه گیر زنده گی افغانها را پیوسته متأثر میسازد، پاسخ ملی و بین المللی به پلانگذاری درازمدت و انعطاف پذیری متمرکز شده است. بتاريخ ۴ آگست، بانک جهانی مبلغ ۳۸۰ میلیون دالر کمک مالی را برای کمک به افغانستان جهت جبران تأثیرات اقتصادی بیماری همه گیر بالای خانواده ها و زارعین افغانستان منظور نمود. برعلاوه، ملل متحد زمینه سهمگیری بانک جهانی و کارشناسان ملل متحد را برای یک ارزیابی خطرات و انعطاف پذیری منطوقی را در کشور فراهم ساخت و افغانستان و کشور های آسیای میانه را جهت شناسایی خطرات مشترک و فرصت های بلند بردن سطح انعطاف پذیری فراهم آورد. بتاريخ ۶ نومبر، صندوق وجهی پول یک مبلغ ۳۷۰ میلیون دالر تدابیر سهولت تمديد قرضه را جهت حمایت از افغانستان در راستای بهبودی از بیماری همه گیر، پیشبرد اصلاحات اقتصادی و زمینه سازی تمویل مالی از سوی مراجع تمویل کننده منظور نمود.

۵۷. ملل متحد حمایت خویش را از نهاد های دولتی جهت حصول اطمینان از تعهد در راستای اصلاح قوانین و محافظت جهت رسیده گی به سنت های زیان بار از قبیل ازدواج های قبل از وقت، آزمایش باکره گی و محکومیت در برابر جرایم اخلاقی سرعت بخشید. بین اول آگست و ۳۱ اکتوبر، با تعداد مجموعاً ۵۳،۴۰۰ نفر از زنان، دختران، پسران و مردان در مورد خطرات تماس حاصل گردید و برای آنها معلومات جنسی و صحت باروری ارائه گردید. ملل متحد به تلاشهای اش جهت حمایت از جلوگیری از خشونت های مبتنی برجنسیت توأم با ارائه خدمات حیاتی برای بازمانده گان در جریان شیوع بیماری همه گیر از طریق تیم های سیار صحتی زنان ادامه داد که به تعداد مجموعاً ۹،۲۰۵ زن و دختر از آن مستفید گردیدند. برعلاوه، برای تعداد مجموعاً ۳۷،۶۰۰ تن از بیجاشده گان داخلی و عودت کننده گان و محلات میزبان آنان خدمات روانی و حمایتی جنسی و صحت باروری ارائه گردید.

۵۸. ملل متحد به تلاشهای اش جهت حمایت از حکومت در راستای عملی ساختن یک پلان بدیل تعلیمی در پاسخ به بیماری همه گیر ادامه داد. پس از بازگشایی مکاتب بروی تمام صنوف در اوایل ماه اکتوبر، ملل متحد حمایت تخنیکي را برای اتخاذ تدابیر کاهش خطرات و قادر ساختن متعلمین به بازگشت مکاتب و تکمیل نمودن دروس از دست رفته شان فراهم نمود. برعلاوه، ملل متحد به حمایت اش از حکومت جهت نهایی ساختن چهارچوب جدید نصاب تعلیمی مبتنی بر رقابت که هدف آن تغییر تعلیمات عمومی در افغانستان است، ادامه داد.

۵. کمک های بشردوستانه و مهاجرین

۵۹. بنابر خشونت های جاری، حوادث طبیعی و بلند رفتن سطح عدم مصئونیت غذایی توأم با شیوع بیماری همه گیر کووید - ۱۹، نیاز به کمک های بشردوستانه پیوسته افزایش پیدا کرد. طوری تخمین به تعداد ۱۸.۴ میلیون نفر به کمک های بشردوستانه در سال ۲۰۲۱ نیاز خواهند داشت که این رقم از ۹.۴ میلیون در آغاز سال ۲۰۲۰ به ۱۴ میلیون نفر در اواسط سال افزایش پیدا کرد.

۶۰. الی ۱۵ نومبر، به تعداد ۴۳،۲۴۰ تن در سراسر افغانستان به بیماری مثبت کووید - ۱۹ مبتلا گردیدند، اما گمان میرود که ارقام واقعی بالاتر از آن است. شفاخانه ها و کلینیک ها در مورد چالش ها در حفظ و وسعت ظرفیت شان جهت تداوی بیماران مصاب به کووید - ۱۹ و همچنان حفظ خدمات ضروری صحتی توأم با پیش بینی واقعات مرگ و میر بیشتر و میزان بلند مبتلایان پیوسته گزارش میدادند. معلومات صحتی و تغذی نشان داد که بیماران از خدمات اساسی صحتی را بدست نیاورده، زیرا شفاخانه ها بیش از حد مزدحم بودند و بسیاری از مردم از مراکز صحتی به دلیل اینکه به ویروس مبتلا نگردند، خود را به دور نگهداشتند. در ماه اکتوبر، اداره حمایت از زنان ملل متحد و کمیته نجات بین المللی یک ارزیابی ملی تأثیر غیرمتناسب بیماری همه گیر بالای زنان، به ویژه زنان بیجاشده داخلی را منتشر نمودند. در این ارزیابی تذکر داده شده بود که ۷۸ درصد زنان تأثیرات ناگوار صحت روانی ناشی از درگیری جاری و بیماری کووید - ۱۹ را تجربه نمودند.

۶۱. از آغاز بیماری همه گیر، کارکنان کمکهای بشردوستانه یک پاسخ چندین سکتوری رسیده گی به نیازمندیهای بیماری کووید - ۱۹ را عملی نمودند و به بیشتر از ۳ میلیون مردمان نیازمند به کمک های مربوط به بیماری کووید - ۱۹ در سراسر کشور رسیده گی نمودند. این کمکها شامل حمایت از ایجاد ۱۴ باب لابراتوار ها با ظرفیت ۵،۵۰۰ آزمایش در یک روز، استخدام ۳،۴۰۰ نفر دواطلبان کشف بیماری پولیو و سهمگیری در شناسایی و فعالیت های پیگیری از تماس، سهیم ساختن بیشتر از ۶۱،۴۰۰ نفر نماینده گان محل در بیشتر از ۱۲،۰۰۰ قریه در ۳۴ ولایت جهت شدت بخشیدن تماس در مورد خطرات و سهیم ساختن ساختن محلات در پخش پیام ها، تهیه بیش از ۱.۱ میلیون واحد تجهیزات و قیایوی برای فراهم کننده گان خدمات صحتی و کارمندان مدد رسان در خط نخست در سراسر کشور، آموزش بیشتر از ۴،۳۵۰ نفر کارمندان مراقبت های صحتی در بخش جلوگیری از میکروب و تدابیر وقایوی، ۱۹۳ نفر

کارکنان مراقبت های صحتی در بخش معاینات طبی لابراتواری و ۱۶۰ نفر کارمندان مراقبت های صحتی در بخش صحت روانی و حمایت روانی، مشاهده و آزمایش بیشتر از ۵۱۹،۰۰۰ نفر حین عبور از نقاط مرزی، فراهم نمودن آب و خدمات حفظ الصحه برای ۲.۹۲ میلیون نفر، حمایت روانی برای بیشتر از ۳۰۱،۰۰۰ نفر و مواد تعلیمی خانگی برای نزدیک به ۱۱۹،۵۰۰ نفر طفل و همچنان رسیده گی به بیش از ۴.۷ میلیون نفر از طریق فعالیت های بلندبردن آگاهی در مورد بیماری کووید - ۱۹ بود.

۶۲. بین ۴ آگست و ۱۲ نومبر، شرکای همکار صحتی خدمات صحتی را برای بیشتر از ۲۱۴،۴۲۲ نفر که ۵۸ درصد آنانرا زنان و دختران تشکیل میداد، فراهم نمودند. تعداد واقعات صدمه روانی در نیمه نخست سال کاهش، اما در اواسط سال به بعد بنابر تجدید درگیری ها افزایش پیدا کرد. بین ماه جنوری و نومبر، ملل متحد و شرکای همکار آن، سرپناه اضطراری، اجناس خانه و حمایت مالی را برای بیشتر از ۵۸،۳۰۰ نفر مردم متأثر از جنگ و حوادث طبیعی فراهم نمودند.

۶۳. الی ۱۲ نومبر، به تعداد ۵۴ واقعه مرض پولیو از اول جنوری بدینسو، در مقایسه با ۲۹ واقعه در جریان سال ۲۰۱۹، تثبیت گردید. بسیاری از این واقعات در ساحاتی تثبیت گردیدند که کمپاین واکسین خانه به خانه در آنجا از ماه می ۲۰۱۸ بدینسو ممنوع شده بود. اکنون پولیو در هشت ولایت جدید شیوع نموده که نشان دهنده کاهش معافیت در میان مردم است. برعلاوه ویروس وحشی پولیو، افغانستان یک شیوع بیماری نوع ۲ ویروس پولیو را که پس از شیوع و سرایت آن از پاکستان بمیان آمده است تجربه نموده است که باعث ۱۳۶ واقعه تثبیت شده گردیده است.

۶۴. افغانستان به یک بحران عدم مصئونیت غذایی حاد که زنده گی میلیونها نفر را تهدید مینماید، مواجه است. طی پنج سال گذشته، فیصدی مردم که به عدم مصئونیت غذایی مواجه اند تقریباً دو برابر گردید، درحالیکه تناسب مردم در "حالت بحران" و یا "حالت اضطرار" به پنج برابر افزایش یافته است. در حال حاضر، به تعداد ۱۶.۹ میلیون نفر در "حالت بحران" و "اضطراری" عدم مصئونیت غذایی قرار دارند که یکی از بزرگترین ارقام را در جهان نشان میدهد. کاهش عدم مصئونیت غذایی در همه ولایات همزمان با قرضه های بلند خانواده ها و تأثیرات اجتماعی و اقتصادی بیماری همه گیر موجود اتفاق میافتد که قیمت مواد غذایی را در بازار بلند برده است. بین اول آگست و ۱۵ نومبر، ملل متحد و شرکای همکار آن مقدار ۲۸،۳۰۰ تن مواد غذایی را برای مردمی که در معرض عدم مصئونیت غذایی قرار دارند، منجمله ۱۰۷،۰۰۰ مردم بیجاشده از اثر جنگ و همچنان ۱۷،۰۰۰ مردمی که از اثر حوادث طبیعی متأثر گردیده بودند، فراهم ساخت. جهت رسانیدن کمک به مردمان متأثر از پیامد های اجتماعی و اقتصادی بیماری همه گیر، ملل متحد و شرکای همکار آن کمکهای غذایی بیشتر را برای یک میلیون نفر فراهم نمودند.

۶۵. تعداد عودت کننده گانی که در سال ۲۰۲۰ به افغانستان بازگشت نمودند، بیشتر از ۷۲۵،۰۰۰ نفر بوده که این تعداد از شماری عودت کننده گانی که در سال ۲۰۱۹ بازگشت نموده بودند، ۴۱ درصد بلندتر بوده است که این تعداد بلندترین میزان مهاجرین فاقد مدرک در یک سال را نشان میدهد. بین ۴ آگست و ۱۲ نومبر، به تعداد ۱،۳۱۶ عودت کننده گان با مدرک و تعداد ۲۳۹،۵۰۱ نفر عودت کننده گان فاقد مدرک عمدتاً از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان به کشور بازگشت نمودند. مهاجرین اخراج شده ۳۷ درصد مجموع عودت کننده گان از جمهوری اسلامی ایران را تشکیل میدهد. به تعداد مجموعاً ۹۰،۶۲ مهاجر افغان در سال ۲۰۲۰، منجمله ۱،۳۳۹ در ماه اکتوبر از کشور ترکیه اخراج گردیده اند.

۶۶. از ماه جولای الی سپتامبر ۲۰۲۰، اداره خدمات ماین پاک و شرکای همکار آن به مساحت ۲.۸۲ کیلومتر مربع اراضی را که مملوع از اشیای انفجاری با تأثیر بلند بود، پاک کاری نمودند که به تعداد بیشتر از ۹۰ اشیای انفجاری را بطور مصئون برطرف نموده و ۲۱ محل از آن ساحه مستفید گردیدند. برعلاوه، در جریان تهیه این گزارش، به تعداد ۲۱۲،۱۴۱ نفر در افغانستان تعلیمات پیرامون خطرات اشیای انفجاری را حاصل نمودند.

۶۷. نامنی گسترده چالشها را برای دسترسی به کمکهای بشری پیوسته بمیان آورد. از اول ماه جنوری بدینسو، کارکنان بشری به تعداد ۸۳۹ رویداد مرتبط به دسترسی را گزارش داده اند که ۵۷ درصد افزایش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ نشان میدهد که ۹۰ رویداد آن مرتبط به بیماری همه گیر میباشد. بین ۴ آگست و ۱۲ نومبر، به تعداد ۵ کارمند مدد رسان کشته، ۱۷ نفر مجروح و ۲۱ نفر اختطاف گردیدند.

۶۸. پل هوایی که توسط خدمات بشردوستانه هوایی ملل متحد به هدف تسهیل نمودن زمینه انتقال پرسونل بشری و تدارکات بین کابل و دوحه ایجاد شده بود، به فعالیت خویش در هفته سه روز ادامه داده و به تعداد ۳۱۰ مسافر را بین ۴ آگست و ۱۵ نومبر انتقال داد. طبق جدول مرتبه، پل هوایی الی ختم ماه دسامبر به فعالیت خویش ادامه خواهد داد.

۶۹. تحت پلان پاسخ بشری ۲۰۲۰، مبلغ ۱.۱ میلیارد دالر درخواست گردید تا کمکهای بشردوستانه را برای ۱۱.۱ میلیون افغان فراهم سازد. الی تاریخ ۱۵ نومبر، این پلان ۴۳ درصد تمویل گردیده که یک خلای مالی مبلغ ۶۴۰ میلیون دالر باقی مانده است. الی ختم ماه سپتامبر، ملل متحد و سازمانهای غیردولتی به تعداد ۷.۶ میلیون نفر در ۳۹۰ ولسوالی از جمع ۴۰۱ ولسوالی کشور با ارایه کمکهای بشردوستانه رسیده گی نموده که ۶۸ درصد این تعداد در این سال پلان شده بود.

۶. مبارزه با مواد مخدر

۷۰. از تاریخ ۱۵ جولای الی ۱۴ نومبر، مقامات تنفیذ قانون به تعداد مجموعاً ۱،۰۲۹ عملیات مبارزه علیه مواد مخدر را راه اندازی نمودند که منجر به ضبط مقدار ۶۰۵ کیلوگرام هیروئین، ۱،۵۱۹ کیلوگرام تریاک، ۵،۰۷۸ کیلوگرام چرس و کانابیس، ۶۴۰ کیلوگرام میتافیتامین، ۷۴ لیتر اسیتیک انیدراید، ۳۲۰ لیتر اسیدیک اسید، ۲۰۲۹ کیلوگرام امونیم کلوراید، ۹۹۵ کیلوگرام پتاسیم کلوراید، ۲۵۰ کیلوگرام امونیم نایتريد و ۲۴۰ کیلوگرام میتایل میتافیتامین گردید. ضبط این مواد منجر به دستگیری تعداد ۱،۲۰۲ مظنون و مصادره تعداد ۱۵ عراده وسایط و ۶۱ میل اسلحه گردید. برعلاوه، به مساحت هفت هکتار مزارع کشت کوکنار و هفت هکتار مزارع کانابیس در یک عملیات هماهنگ به رهبری وزارت امور داخله تخریب گردیدند.

۷. حمایت ماموریت

۷۱. الی تاریخ ۳۱ اکتوبر، میزان پست های خالی در یوناما ۱۳ درصد برای کارمندان بین المللی، ۷ درصد برای افسران یا کارمندان مسلکی داخلی و ۳ درصد برای کارمندان داخلی در مقایسه با میزان منظور شده ۸ درصد و ۳ درصد بالترتیب بوده است. تناسب کارمندان اناث پائین باقی مانده است که ۳۶ درصد برای کارمندان بین المللی، ۴۵ درصد برای رضاکاران ملل متحد، ۱۳ درصد برای کارمندان مسلکی داخلی و ۹ درصد برای کارمندان داخلی بوده است.

۷۲. درحالیکه ارائه برنامه ها و فعالیت های ضروری برای پاسخ به بیماری همه گیر کووید - ۱۹ حفظ میگردد، ترتیبات کاری بدیل پابرجا باقی است. یوناما و ادارات، وجوه مالی و برنامه های دیگر ملل متحد تصمیم اتخاذ نمودند تا تعداد پرسونل بین المللی و کارمندان داخلی خویش را در محل وظیفه به تدریج افزایش دهند و تعداد آنها بطور منظم و با توجه به تغییرات احتمالی در میزان واقعات کووید - ۱۹ مورد بازنگری قرار گیرد.

۸. مشاهدات

۷۳. افغانستان یک گام مهمی را در راستای صلح با آغاز مذاکرات صلح برداشته است. من هیئت های مذاکره کننده جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان را تشویق مینمایم تا تفاهمات و توافقات مشترک را دریافته و بتوانند به چندین دهه تراژیدی نقطه پایان بگذارند. من از تعهدات بین المللی که در کنفرانس ۲۰۲۰ برای ایجاد یک آینده مشترک، با سعادت و آرام و همچنان شناخت نیاز برای یک راه حل به جنگ به رهبری و مالکیت افغانستان سپاسگزارم. عمیقاً آرزومندم تا یک راه حل دائمی برای انکشاف مسالمت آمیز افغانستان پیدا شده بتواند.

۷۴. من در مورد ادامه سطح بلند خشونت ها که فضای اعتماد نسبت به پروسه صلح را در این مرحله آغازین متأثر میسازد، نگران هستم. کاهش جنگ برای حفظ جان و محافظت از اعتماد عامه ضروری است. شامل ساختن صدای قربانیان در مراحل ابتدایی پروسه صلح یک گام مهم در راستای مصالحه واقعی است.

۷۵. مردم ملکی پیوسته بار درگیری مسلحانه را بردوش داشته که از هر ۱۰ نفر تلفات ملکی که ثبت میگردد، ۴ نفر آنرا زنان و اطفال تشکیل میدهد. تداوم کارگیری از اشیای انفجاری از قبل تعبیه شده، به ویژه اشیای که منحیث ماین های زمینی ضد پرسونل استفاده میشوند، تلفات وحشتناکی را وارد مینمایند. بسیاری از قربانیان نیز احساس مینمایند که کاری اندکی بخاطر رسیده گی به آسیب که آنها در کوتاه مدت و درازمدت متحمل میگرددند، صورت میگیرد.

۷۶. در صورتیکه گفتگوهای صلح امید بخش باشد، این گفتگوها باید منجر به تعهد طرف های مذاکره کننده نسبت به محافظت حقوق بشر تمام افغانها و پیروی از میثاق های بین المللی که کشور عضویت آنها دارد، گردد. من از طرف های مذاکره کننده میخواهم تا اظهارات قطعی در این خصوص داشته باشند تا اینکه به یک فضای اعتماد و همه شمول بودن پروسه کمک کنند. زنان، جوانان، فعالین جامعه مدنی و قربانیان جنگ باید فرصت داشته باشند تا در هر مرحله پروسه سهم با معنی ایفاء نمایند. من خواهان توقف فوری حملات بالای افراد ملکی که قربانیان اخیر آنها رهبران مذهبی، نماینده گان رسانه ها و شخصیت های جامعه مدنی تشکیل میداد، هستم و از حکومت افغانستان میخواهم تا پاسخگویی در برابر همچو جرایم قبیح را تأمین نماید. من حمایت خویش را از کار کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در راستای محافظت و تحقق حقوق بشر تمام زنان و مردان افغانستان، منجمله قربانیان و گروه های آسیب پذیر ابراز میدارم.

۷۷. صلح در افغانستان برای تحقق ثبات در سراسر منطقه کمک خواهد کرد و فرصت های بیشمار سیاسی و اقتصادی، منجمله پیشرفت تجارت و سرمایه گذاری، بهبود همکاریهای انکشافی و توسعه ارتباطات مردم-با-مردم را فراهم خواهد ساخت. در جریان یکسال که دیپلوماسی شخصی بنابر شیوع بیماری همه گیر کووید - ۱۹ محدود گردید، پیام های یکسان از سوی شرکای منطقوی افغانستان مبنی بر اهمیت یک راه حل صلح آمیز به جنگ مایه دلگرمی من گردید.

۷۸. زنان و دختران پیوسته به موانع جدی در راستای بهره مند شدن کامل حقوق شان مواجه اند. فرمان رئیس جمهور در مورد گنجاندن اسم مادر افراد در تذکره تابعیت یک گام مهم بسوی توانمند ساختن زنان در حیات عامه است و من از حکومت میخواهم تا به تلاشهای اش جهت بهبود قوانین و محیط کار برای زنان ادامه دهد. عدم موفقیت فعلی در راستای کاملاً ممنوع قرار دادن آزمایش باکره گی در کد جزا زمینه تداوم این عمل را مساعد میسازد که یک نقض صریح حقوق بشر زنان و دختران است.
۷۹. در اوایل سال ۲۰۲۰، حکومت از شیوع بیماری کووید - ۱۹ در محلات سلب آزادی با کاهش تعداد زندانیان از طریق عفو و تخفیف در مجازات زندانیان جلوگیری نمود. من حکومت را تشویق مینمایم تا همچو تدابیر را جهت کاهش تعداد ممکن زندانیان، منجمله بازداشت قبل از محاکمه و استفاده از مجازات بدیل ادامه دهد و تدابیر عاجل را جهت رسیده گی به معضله ازدحام بیش از حد در زندانها رویدست گیرد.
۸۰. من از تصویب اعلامیه کنفرانس ۲۰۲۰ افغانستان، تداوم حمایت فعلی جامعه جهانی از افغانستان، چهارچوب مشارکت افغانستان و نهایی سازی چهارچوب دوم ملی صلح و انکشاف افغانستان که یک رهنمود کلیدی برای پیشرفت صلح و سعادت در چهار سال آینده برای افغانستان خواهد بود، استقبال مینمایم. تداوم حمایت جامعه بین المللی، اعم سیاسی و مالی، یک عنصر مهم پیشرفت کشور در راستای صلح و خودکفایی خواهد بود.
۸۱. بهبود بخشیدن حسابدگی ادارات عامه برای تأمین سعادت آینده افغانستان، منجمله اولویت بخشیدن اصلاحات مبارزه و استراتژی مبارزه علیه فساد اداری ضروری خواهد بود. با ایجاد یک کمیسیون مستقل مبارزه علیه فساد اداری، حکومت ساختارها و تلاشها جهت مبارزه علیه فساد اداری را در همه سکتورها سهل ساخته میتواند.
۸۲. من در مورد تأثیرات صحتی، اجتماعی و اقتصادی بیماری همه گیر کووید - ۱۹، به ویژه بالای آسیب پذیرترین گروه ها در افغانستان عمیقاً نگران هستم. بیماری همه گیر چالشهای بشری را تشدید بخشیده، دسترسی به مراقبت های صحتی و تعلیم را محدود و رشد اقتصادی را به کندی مواجه ساخته است که ملیونها افغان را متأثر نموده است. از اینکه فصل سرما فرا رسیده، من نگران هستم که موج دیگر واقعات کووید - ۱۹ نظام صحتی و اقتصاد کشور را تضعیف خواهد کرد و باعث بروز مشکلات بیشتر خواهد شد. من از مراجع تمویل کننده میخواهم تا وجوه مالی پلان پاسخ اضطراری را افزایش دهند و زمینه رسیده گی مؤثر به بیماری همه گیر، منجمله اتخاذ تدابیر جهت افزایش محافظت عامه برای مردمان آسیب پذیر را در جریان مدت زمان بهبود یابی از این بیماری مساعد سازند.
۸۳. من از تمام پرسونل ملل متحد در افغانستان و دیپوار لاینز، معاون خاص من و رئیس یوناما، بابت فداکاری های دوامدار شان تحت شرایط پرچالش در راستای عملی نمودن تعهدات ما در حمایت از دولت و مردم افغانستان سپاسگزاری می نمایم.